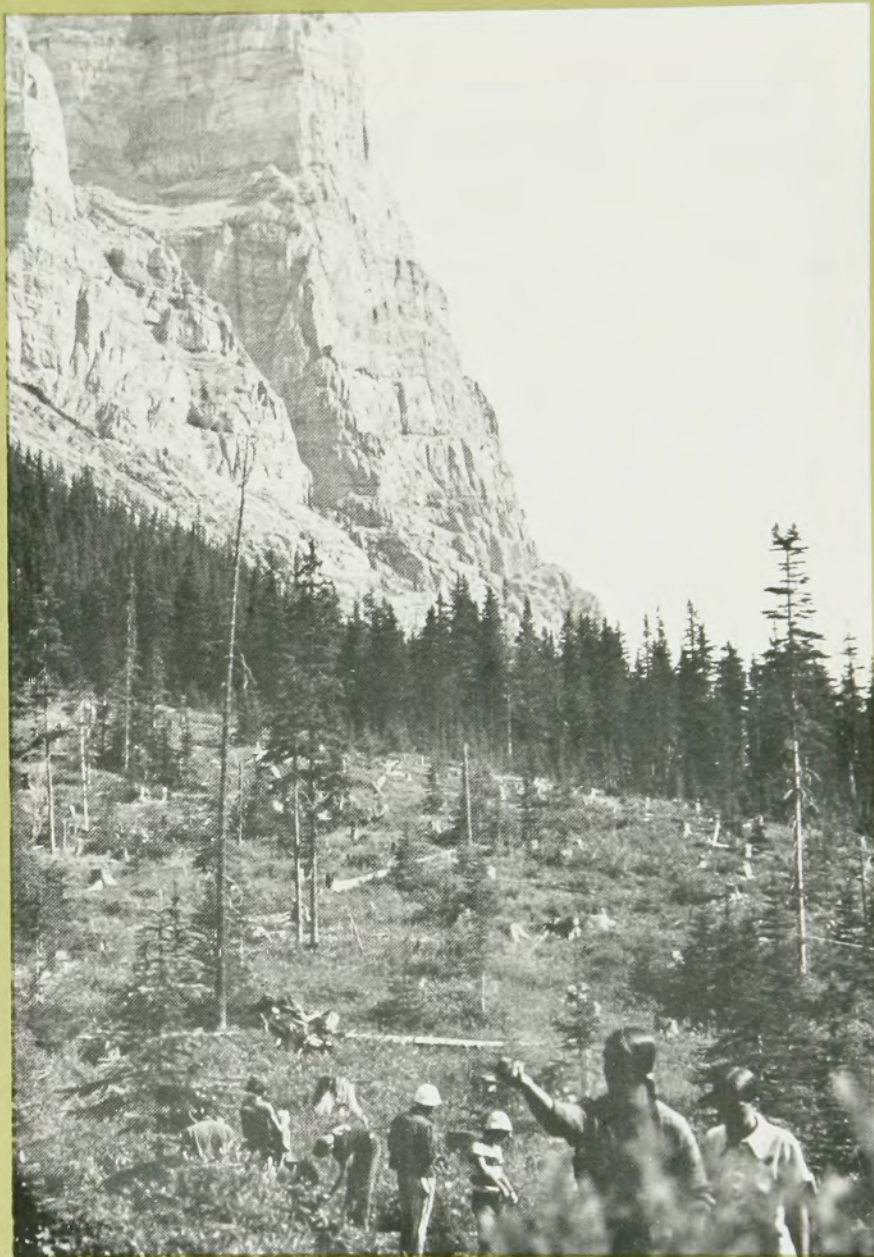

БЕРЕЗЕНЬ 1975 MARCH

ДОЖАК

ЗВ'ЯЗКОВІ І ВПОРЯДНИКИ!

Появилось нове видання
ГПБулави під назвою

ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО

ЦІНА — \$6.00

Є це збірна праця 22-ох авторів — пластових провідників. 471 сторінок друку, багато ілюстрацій, ціна — \$6.00. — Зокрема звертаємо вашу увагу на такі розділи:

- Гурткова система — правильне ведення частин УПУ
- Зв'язкові вишколюють гурткових
- Планування праці гуртка і куреня
- Пластові ігри — опис 160 різних ігор
- Мандрівництво — практичні поради
- Табірництво — практичні поради

“ПОСІБНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО”

можна набути

- в Канаді: у Пластовій кооперативі “ПЛАИ”

PLY Ltd., 768 Queen St. W.,
Toronto 3, Ont., Canada.

- у США: у пластовій крамниці “МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Molode Zytia, 304 E., — 9 St.,
New York, N. Y., 10003, USA.

- Замовлення з інших країн треба спрямовувати до Адміністрації “Юнака”:

“Yunak” — Magazine,
2445 A Bloor St. W.,
Toronto 21, Ont., Canada.

- Пoviщi цiни важливі при закупі у крамниці. При позамісцевих замовленнях треба долучити по 75 центів за примірник на поштову пересилку.

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТНИКИ “ЮНАКА”, “ГОТУЙСЬ” і “ПЛАСТОВОГО ШЛЯХУ” в КАНАДІ!

У зв'язку з тим, що в Канаді пошта переходить на систему т. зв. “зіпів”, просимо надіслати Пластовому Видавництву якнайшвидше адреси з Вашими “зіпами”.

Пластові журнали, що користуються у висилці другою класою, повинні перейти негайно на нову систему, бо коли б не змогли завести цієї зміни своєчасно, можемо втратити привілей другої класи. Крім того, Адміністрація потребує часу, щоб змінити всі адреси.

Адміністрація

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до “Юнака”, “Готуйсь” і “Пл. Шлях” будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити “добре діло” і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає ПОЗИКИ та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуні і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!

Річна передплата: США і Канада — \$9.00; Австралія — 5.50 австр. дол; Австрія — 100 шілінгів; Аргентина — 10.00 пезів (нових); Бельгія — 150.00 бел. франків Велика Британія — 2.00 фунти; Італія — 2,000 лірів; Німеччина — 12.50 нім. марок; Франція — 15 франц. франків.
Ціна одного числа: у США і Канаді — 90 центів.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видас Головна Пластова Булава.

БЕРЕЗЕНЬ 1975 Ч. 3 (139) РІК XIII

Інтерціональне стандартно-серійне число, 0044-1384

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близняк,

пл. сен. Тоня Горохович.

гетьм. вірл. Ксеня Одежинська

ст. пл. Юрій Павлічко,

пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямами та вимогами
юнацького віку читачів.

З М І С Т

- 2 Об'ява ГПБ у 25-ті Роковини смерти Тараса Чупринки
— Романа Шухевича ** ОКА
Щух — як ми його знали
- 3 Як народжується єдність?.. Подруга Гребля
Не вмер поет... Б. Лепкий
- 5 Слово про Тараса Шевченка Уляна і Діяна Гаврилюк
Чи справді знаєте, що таке Великий Піст? **
- 7 Поворот мами Л. Ю.
8 Жінка на місяці Ф. Фрейзер
- 9 Молоде перо
Пригода чотирьох бурлаків Галя Горасцька
Магічний квадрат **
- 10 Що знаєте про курені у старшому пластустві?
1-ий Курінь УСП-ів "Бурлаки" О. К.
- 11 З бурлаками у високогірський табір І. Король
- 12 До нас пишуть...
Коли ми запалюємо свічку... М. Литвин
М. Король
Р. Юенів
О. Мазурик
Леся Гурська
Н. Фотій
Х. Стасюк
- 24 (Діброва (пісня) Т. Шевченко і Я. Степовий
Мікросюжети **
- 15 Українські пластунки у міжнародньому таборі
Для розваги (Що тут написано?) **
- 16 Хроніка **
- 21 Цьвір Б. Коваль
- 22 Спорт
- 23-26 Урядові оголошення
- 27 Список датків на пресфонд, посмертні згадки

● На обкладинці: Гірський красвид — Склеясті Гори в
Алберті, Канада. Тут відбулися крайові табори юнацтва Канади
влітку 1974 р.

● Ілюстратори цього числа: пл. сен. Дарія Даревич, пл. розв.
Богдан Коваль, Го-го Слупчинський, Марія Шкурка.

ОБ'ЯВА
ГОЛОВНОЇ ПЛАСТОВОЇ БУЛАВИ
У 25-ті РОКОВИНИ СМЕРТИ
сл. п. ген.-хор. Тараса Чупринки —
пл. сен. Романа Шухевича

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

В Україні у Білогорщі біля Львова 5-го березня 1950 року згинув смертю героя, виконуючи свій найвищий обов'язок служби Батьківщині, сл. п. ген.-хор. Тарас Чупринка — пл. сен. Роман Шухевич, голова Проводу Організації Українських Націоналістів на Рідних Землях, голова Генерального Секретаріату Української Головної Визвольної Ради і головний командир Української Повстанської Армії, наш довголітній пластовий Друг.

Сл. п. ген.-хор. Тарас Чупринка — пл. сен. Роман Шухевич це член Українського Пласту впродовж довгих років і член-основник 10-го Куреня УСП-ів "Чорноморці". Від юнака до провідника підпільного руху Роман Шухевич був зразком пластуна, який виконування трьох Головних Обов'язків поставив як свою єдину мету, для якої жив і для якої віддав життя. Тому Головний Пластовий Провід, вшановуючи жалібне 25-річчя Його смерті і подаючи до

відома членства жалібний наказ, цим та іншими заходами обіцяє зберігати Його пам'ять серед сучасних і майбутніх поколінь, і на прикладі Його служби Україні вчити і виховувати пластову молодь, як треба жити і працювати для Батьківщини.

Ціла українська спільнота у вільному світі буде відзначувати ці сумні роковини, а з ними і ми — пластуни. Але у нашій великій пластовій родині по всіх континентах, де вона проживає, мусять бути особливо відмічені, бо це роковини смерті одного з найкращих членів цієї родини.

Отож, вшановуючи сумні роковини, згадуймо, згідно з нашим обітом і з гордістю, нашого незабутнього Друга, передаваймо пам'ять про Нього нашим наймолодшим пластовим поколінням. На прикладі Його життя, вщеплюймо його чесноти цим поколінням з вірою, що це допоможе їм виконувати завдання Українського Пласту!

С К О Б !

Дано в Нью-Йорку на день 5-го березня 1975 р.

За Головну Пластову Булаву:

пл. сен. кер. Роман Рогожа
голова

пл. сен. кер. Ольга Кузьмович
кер. виховної діяльності

пл. сен. кер. Ірина Чайківська
ген. секретар

ШУХ — ЯК МИ ЙОГО ЗНАЛИ

Коли всі українці у вільному світі відзначають святково 25-річчя героїської смерті ген. УПА Тараса Чупринки — Романа Шухевича, а особливо всі пластуни, в рядах яких був наш національний герой — напевно багато з нашого теперішнього юнацтва не знає, що серед нас пластунів-сеньйорів є ще не один з Його пластових, спортових чи студентських друзів. Для них і досі легендарний Тарас Чупринка — це лише "наш Шух", як називали його в Пласті. З ним вони змагалися на спортовій площі Сокола Батька у Львові чи на леґітарських з'їздах, ходили на виклади у львівській високій технічній школі.

"Наш Шух" — друг щоденних зайнять — з ясною солом'яною чуприною, тугими м'язами

доброго спортсмена і вузькими, часто затисненими устами, які підкреслювали завзяття і незмінну постанову виконати все, що було постановлене.

Дивним випадком саме тепер, у 25-ту річницю смерті Тараса Чупринки — Романа Шухевича, у найвищому пластовому проводі стоїть двох близьких Його друзів, які напевно в часі всіх урочистих святкувань — панахид, апелів чи академій — очима душі будуть бачити не символ, не мертвий образ героя, а живу, близьку людину, з якою пов'язані різні моменти життя і гарних чи тяжких переживань...

**

У маленькій, скромній канцелярії Головної Пластової Булави в Нью-Йорку питаємо

голову ГПБ, пл. сен. Р. Рогожу, які моменти з цих давніх часів залишилися йому найвиразніше в пам'яті. Після довшої надуми він розповідає:

...Це було зараз після нападу бойовиків ОУН на пошту в Городку Ягайлонським 1932 р., де згинув Юрій Березинський, брат дружини "Шуха". Розуміється, першим із арештованих був він, і його поставили поляки перед наглий суд як учасника нападу. Однак "Шух" мав "алібі" — він грав з нами відбиванку на площі Сокола Батька саме в часі нападу. Нас п'ятьох: брата "Шуха" Юрка, Романа Р., мого друга Б. Павлюка, Н. Н. і мене арештували й переслухували цілу ніч, випитуючись про цю відбиванку і про "Шуха". Ми всі зізнавали однаково, і це допомогло у звільненні від наглого суду Романа, а ми були без уваги на неприємні переживання в тюрмі дуже щасливі...

...Пригадую одні лещатарські змагання в Брюховичах біля Львова. "Шух" — хоча старший від нас і не дуже добрий у лещатарстві (у порівнянні з водними спортами, де він був першунем) — зголосився до гінців дружини УСК-у (УСК був у тих часах спортивним клубом українських студентів, відомим з того, що в ньому були члени підпільної військової організації українських націоналістів), щоб допомогти своїм друзям. Я був у гінцях нового клубу "Черник", який заснували колишні пластуни після розв'язання Пласту.

Серед замішання і напруги перед початком змагань я не був якось свідомий того, що нам двом припало змагатися один проти одного. Аж коли після старту я вибіг з лісу на довгий, але виснажливий підхід, я побачив перед собою таку добре відому силуетку, яка завзято працювала кийками, пнучись угору. Заправлений у лещатарстві і в моєму молодечому запалі, я швидко зменшив віддаль між

нами. Думки гнались враз із моїми лещатами: Маю дві можливості — думав я — або вдирити його лещатами по лещатах (відомий у тому часі знак "уступися з дороги"), або перебігти поруч.

Роздумувати не було коли, і я вже за хвилину стукнув по кінцях лещат "Шуха". Він різко обернувся, і мені мигнуло його червоне від напруги обличчя із затисненими устами — він віддихав важко, але не уступав — в його звичаю не було піддаватися. Але моє молодецьке завзяття і бажання хвилюватої спортової перемоги саме над "Шухом" додало мені ще більше сили, і, діпнявшись горба першим, я потиснув кийками і з голосним "Геяяя..." пустився вниз, залишаючи за собою суперника.

Наш розмовець замовк у своїй розповіді й у своїх думках і закінчив тихо: "Як дивно, що саме на зборах Карпатського Лещатарського Клубу в Нью-Йорку в 1950 році я був тим, хто проголосив трагічну вістку про смерть "Шуха" і закликав присутніх стати стрункою... Тоді, як і тепер, наш лещатарський змаг стоїть завжди перед очима..."

ОКА

Сл. п. ген.-хор. Тарас Чупринка — пл. сен. Роман Шухевич походить із високопатріотичної, інтелектуальної львівської родини. Від раннього дитинства був пластуном і завжди виявляв зацікавлення різними спортами, якими постійно займався. Брав як юнак і пізніше як студент живу участь у легкоатлетичних змаганнях і в спортивних іграх кошивки й відбиванки, добуваючи постійно перші місця. Але особливо цікавився він водними спортами, тому не диво, що належав до вісімки пластунів, які заснували 10-ий курінь УСП-ів «Чорноморці», проводив вишкільні табори і ширив культ Чорного моря.

Після закінчення Академічної Гімназії у Львові вступив на політехніку. У тому часі він був уже активним гленим української підпільної організації, переходив тайний військовий вишкіл і брав участь у різних небезпечних завданнях у боротьбі з польським окупантом. Як один із провідних гленів УВО був постійно під обсервацією польської поліції і бував не один раз у в'язниці. Після вибуху 2-ої світової війни став гленим проводу українських збройних сил, а від 1942 року головним командиром Української Повстанської Армії в боротьбі з німецьким і московським окупантами. Як ген. хорунжий УПА і одночасно голова проводу Організації Українських Націоналістів на рідних землях поляг у бою 5-го березня 1950 р.

ЯК НАРОДЖУЄТЬСЯ ЄДНІСТЬ?..

Дорогі Подруги і Друзі!

Єдність скріплює кожну спільноту, без неї народів грозить занепад. Тому й українці моляться — “Боже нам єдність подай”, щоб збуджувати думку й почуття про її потребу в житті народу.

Як плекають єдність у народі?

Є дуже багато засобів плекання цього почуття в народі. Об’єднують народ спільні ідеали, традиції, звичаї, спільна мова, праця проживання, проживання в однакових обставинах, почуття прив’язання до минулого свого народу, до рідної церкви, землі й культури свого народу. Об’єднують народ також авторитети, у нас особливо Тарас Шевченко, історичні події і сучасники, такі як Валентин Мороз, що жертвують своє життя для народу.

Шевченко, наприклад, став для нас містичною силою, яка діє серед людей неначе магнет. Ми піддаємося її силі. На лекції, коли ми читали й аналізували Шевченків “Сон”, у класі панував повний спокій. Чути було дію Шевченкового чару слова. А Марта, пишучи контрольну задачу, у примітці висловила жаль, що ми залишаємо Шевченка й переходимо до чергового автора.

Ви напевне пам’ятаєте ті всі моменти з нашої участі в демонстраціях в обороні арештованих, коли наші насторожені серця бриніли наче струни в один такт, слухаючи вісток про долю Мороза.

Наші піонери, поселенці на безлюдних просторах Канади називали свої оселі іменами “Шевченко”, “Січ”, “Теребовля”, бо це їх єдило з рідними місцями в Україні. Вони брали з собою з України ікони, насіння квітів, грудку землі, “Кобзаря”, Біблію, бо це були для них речі першої потреби. Вони їх лучили з народом. У літературі зустрічаємо дуже багато описів почувань і поведінки людей, які прагнуть єдності з народом.

Наша єдність у Пласті

Пластова “різдвяна свічка” — це одна з форм плекання нашої єдності. Запалюючи її одночасно у всіх місцях замешкання пластунів з думками про Україну, у нас зміцнюються наші почуття єднання з Україною і поміж пластуномством.

Один з обов’язкових виявів діяльності пластуництва — наші “добрі учинки” — мають на меті плекати в нас почуття єдності з тими, які осамітнені, хворі чи які переживають якесь велике горе. Тому й збірні добрі діла гуртків, куренів у формі відвідувань таких людей мають високу оцінку пластового проводу.

Єднання з ровесниками, що проживають в Україні чи в інших країнах, задумали плекати “Гайдамаки” засобом листування. Його організує для Вас клуб “Пізнай один одного!”. Щоб знати про життя Пласту в іншій країні, не вистане того, щоб раз на кілька років зустрічатися в таборах, з’їздах, прочитати допис у “Юнаку”. Куди більше об’єднає пластову молодь листування, яким користуються у цілому світі діти і молодь.

Єдність народжується у спільних думках і переживаннях, у турботі про спільне. Доказ такої турботи дали ось юначки із Сіракуз і Монреалю, коли відразу надіслали пожертви на пресфонд “Юнака”, прочитавши звернення “СОС” у січневому числі. Їхні пожертви не заспокоять потреб “Юнака”, але саме подання руки “Юнакові” додає віри тим, що з трудами борються. Як же це шляхетно — плекати віру, єдність у вірі, допомагати друзям виконувати їх службу для добра нас усіх.

Скоб!

Ваша Гребля

Богдан Лепкий

НЕ ВМЕР ПОЕТ...

Умер поет. Далеко на півнозі,
У городі непривітнім, гужім.
А хто ж йому накрис сонні огі
Китайкою? Заплаче хто по нім?

Ти не журись. Як півніжна година
Мине, хтось двері втворить на розтір.
Прийде Петрусь, Оксана, Катерина
І Наймигза — їх зійдесь повний двір.

Ярина з Степаном при домовині,
Двох хлопців сотник Гонта приведе,
Палій псалтир зитає, свято нині —
Ясновельможний гетьман тут іде.

За гетьманом полковники на конях,
І куренями виступає Сіг,
Булави, пірнагі мигтять в долонях,
І від шабель розвіднюється ніг!

А там народ, цілий народ, як море,
Здіймається, іде вперед, шумить...
Не вмер поет, його втомило горе,
Схилив голо і задрімав на мить.

СЛОВО ПРО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Автопортрет Тараса Шевченка.

Щороку в місяці березні святкуємо пам'ять нашого найбільшого поета, національного пророка й мученика за волю України, Тараса Шевченка. Для нас, молоді, — Шевченко — це перш за все великий герой. Він вийшов з бідного дому, не мав змоги ходити до доброї школи, не мав добрих учителів, не мав книжок, не мав нічого того, що ми всі сьогодні маємо й часто не вміємо пошанувати. Але Шевченко мав щось, що допомогло йому перемогти все лихо й труднощі і стати пророком цілого народу. Це була глибока любов до свого народу, до всього рідного, до всього українського.

Цю любов Шевченко виявив у своїх творах. Поема «До мертвих і живих і ненароджених земляків моїх в Україні й не в Україні сущих моє дружнє посланіє» — це дороговказ на шляху національного відродження. У цій поемі поет закликає всіх до любови свого народу словами:

*Полюбіте щирим серцем
Велику рідну...
Нема на світі України,
Немає другого Дніпра.*

Цієї любови до рідного краю не могла зломити ні страшна панщина, ні десятирічне заслання, де йому було заборонено писати й малювати. У вірші «Мені однаково» Шевченко поставив свою власну долю поруч долі України — він у неволі на чужині, а Україна в московській неволі. Коли рідні українці не згадують його своїм дітям, йому байдуже,

*І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: «Молись,
Молися, сину: за Вкраїну
Його замутили колісь».*

Шевченкові байдуже, де він буде жити й де помре:

*Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на гужині —*

Шевченко від себе переходить до долі України, для добра якої він віддав усі свої сили й готовий пожертвувати навіть своїм життям. Хай він згине, але хай живе Україна. Шевченко висловлює це словами:

*Та не однаково мені,
Як Україну злій люди
Присплять, лукаві, і в огні
Її окрадену збудять...
Ох, не однаково мені!*

Таку любов до всього рідного бачимо не тільки в його творчості, але й у щоденному житті. Шевченко завжди хотів, щоб українець з українцем розмовляв своєю мовою. В листі до свого брата Микити Шевченко аж тричі підкреслював, щоб брат писав йому листи рідною українською мовою.

Чим більше віддаляють нас роки від дня смерті Тараса Шевченка, тим живіше стає він перед нашими очима. З його ім'ям зв'язане відродження України. Шевченко закликав бідний і темний український народ до науки й до любови рідної землі. Він учив, як нам треба жити словами:

*Молітесь Богу
І згадуйте один одного,
Свою Україну любіть.*

Хоч доля судила нам народитися на чужій землі, нам не вільно забути нашого походження, рідної мови, країни наших батьків, дідів і прадідів. Згадаймо такі добре нам знані Шевченкові слова:

*Узітєся, брати мої,
Думайте, гитайте,
І гужого наугайтєся,
Свого не цурайтєся,
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає.*

А тепер погляньмо на себе. Чи ми діємо згідно з Шевченковими словами? Чи може часом ми соромимося, що ми українці — українська молодь — і цураємося й відрікаємося всього, що українське? Може ми це робимо тільки тому, щоб не різнитися від американців,

які нас оточують, щоб не бути «іншими». Якщо так, то пригадаймо над словом «американець». Американець — це людина білої, жовтої чи чорної раси; це колишній жид, англієць, поляк, китаєць чи індієць. Це людина, яка з одної чи другої причини затратила свою національну ідентичність.

І тому навпаки, ми повинні бути гордими, що ми ще не затратили свого національного «я» і що ми не мусимо шукати «хто ми» і звідкіля наш рід, за чим пошукує тепер багато американської молоді.

Шевченкову національну боротьбу продовжують тепер в Україні тисячі українських інтелектуалів, які борються проти російщення. Додають їм сили в боротьбі напевно Шевченкові слова:

*Борітеся, поборете.
Вам Бог помагає.
За вас сила, за вас воля
І правда святая.*

Тож будьмо гордими за наше українське походження. Тому, що живемо на американській землі, ми — американські Та ніколи не забуваймо Тарасового слова, науки й ідеї, бо знати й любити Шевченка — це знати й любити Україну.

*Пл. розв. Уляна і Діяна Гаврилюк
пластунки 40-го Куреня УПЮ-ок
ім. кн. Ольги в Боффало*

ЧИ СПРАВДІ ЗНАЄТЕ, ЩО ТАКЕ ВЕЛИКИЙ ПІСТ?

Напевно не багато з нашого юнацтва знає точно, що таке Великий Піст, а передусім яке велике значення він має в нашому народі із своїми спеціальними назвами, обрядами і піснями. Звичайно знаємо лише, що Великий Піст — це час перед Великодніми Святами, коли не можна робити забав і коли б'ється поклони в церкві — тож для наших читачів ми попросили декілька ближчих інформацій від наших священиків.

Отже Великий Піст попереджують чотири неділі, які є приготуванням до нього. Це: Неділі Митаря і Фарисея, Блудного Сина, М'ясопуста і Сиропуста. Тиждень між неділею Митаря і Фарисея та Блудного Сина — це загальниця, значить — можна їсти м'ясо навіть у п'ятницю. У теперішніх часах, коли приписи церкви стали дуже легкі, немає обов'язку часто постити і не їсти м'яса чи набілу (моло-

ка, яєць і сирів); все ж таки всі назви і звичай Великого Посту в нашому народі були саме зв'язані із справжнім постом і покутою, що мали в тому часі наглядно пригадувати кожному, що цих сорок днів Великого Посту — це час, у якому Ісус Христос перебував у пустелі, де саме суворою постом і молитвою Він готувався до виконання свого післанництва.

Отож у нашому обряді М'ясопуста неділя дістала цю назву від того, що це була остання неділя, в яку можна було їсти м'ясо до свят Воскресіння. Чергова неділя після цього Сиропуста, яка є останньою перед Великим Постом, і в цей день у нашому народі переставали їсти сир та інший набіл, якого не торкали аж до Великодньої Неділі.

Понеділок, а не середа, як у латинському обряді, є в нас початком Великого Посту, і в цей день, як і в Велику П'ятницю, навіть тепер зобов'язує нас усіх суворої піст без м'яса й набілу. В часі цілого посту після відправ б'ється в церкві поклони на знак покути і покаяння, за винятком неділей. Ніяка неділя не є днем посту тому, що цей день є прославленням Ісуса Христа. В часі Великого Посту церква закликає вірних молитися, постити й відмовляти собі земських приємностей — тому це й час, коли не можна влаштовувати гучних забав чи весіль. Це також особливо дотримуваний у нашому народі звичай, який вказує на те, який побожний і вимогливий до себе він завжди був.

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошкина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

ПОВОРОТ МАМИ

Наталка розпрощалась із подругами і пішла додому бічною вуличкою, поза городами. Сьогодні їх випустили зі школи раніше, бо було страшно холодно. Ось уже видно здалека Наталчине подвір'я. Але — не це важливе. Важливе, що ось перед нею малий ставок, де за якийсь час буде повнісінько дітей. Ковзатимуться, падатимуть, штовхатимуться... А поки що — ставок ще пустий. Наталка розгорнула ногою легеньку верстуву свіжо напавалого снігу. під ним заблистів твердий, гладкий лід. Розігналась і проїхалась по ньому на черевиках, а тоді побігла швидко до хати. Тільки з'їсти чогось теплого, взяти ковзи і — кілька годин на ставку...

—о—

Двері помешкання були замкнені, але Наталка дістала ключ із-під витирачки до ніг і зайшла всередину. Кинула книжки на стіл. На столі лежала картка:

“Наталко! Мене викликали до міліції на переслухання. Іди до тітки Ліди. Не журись, я швидко повернусь. Мама”.

Наталці затрусились ноги. Сіла й опустила голову на стіл.

— Отак і татко пішов тому два роки. Пішов на переслухання й не повернувся. А тепер у Сибірі... Невже так станеться і з мамою?

А далі стала себе потішати, заспокоювати: не залишать же її самою, мама напевно повернеться. Наталка ж ще мала...

Стала біля вікна й вихилялась, щоб якнайдалі бачити вулицю. Може, ось зараз побачить там в кінці вулиці любу, дорогу маму?! Та коли стало темніти, Наталці стало страшно. Одягнулась, взяла книжки і вийшла надвір. Із ставку доносились веселі голоси, сміхи, крики...

—о—

Тітка Ліда обняла Наталку і запевняла, що мама повернеться. Може, не сьогодні, але завтра напевно.

Наталка засіла вчитися лекцій, але думки щохвилини відбігали від книжки.

— Що буде зі мною, коли мама не повернеться? — У грудях її щось стискало, дихати було важко. Заплющувала очі, і ставало легше. — Я дам собі раду. Є ж тітка Ліда і тітка Оля. Але, що чекає маму? Тюрма? Сибір? І за що? — І знову сльози падали на стіл.

—о—

Після вечері всі сиділи мовчки — читали, слухали радіо. Вже вибило десятю годину, а мами ще не було.

— Наталко, щось мами не видно. Ти переночуй у нас, а вранці мама прийде, — казала тітка Ліда. — Ось тут на канапі переспиш, — і почала стелити.

— Не треба, не треба. Я буду чекати на маму, — заперечувала Наталка.

Та коли погашено світло, скинула черевики і так лягла на постіль. Міцно вірила, запевняла себе, що ось-ось мама надійде... І так наслухуючи заснула.

ПРИГОДА ЧОТИРЬОХ БУРЛАКІВ

Одного літнього дня захотілося чотирьом непосидючим бурлакам поїхати на канойки по ріці Делавер.

Не розвідуючись про погоду, вони приїхали до одного маленького села — Понт Едді. Випадково в цьому селі є наша літня хата. Заїхали бурлаки до нас. Уже темніло надворі, і наші старші пластуни-бурлаки постелили свої так звані "сліпінг-беги" під зоряним небом і... полягали спати. Заки заснули, ще довго говорили, як це вони на другий день будуть їхати канойками. Говорили, аж один по одному заснули твердим сном.

Вранці ми запросили їх на снідання до хати. Слово по слові, і бурлаки почали нам оповідати про їхню пригоду вночі. Почалася вона так: над ранком збудився один бурлака, бо почув, що щось ходить по ньому. Одним заспаним оком дивиться, а то щось чорне з білим і має пухкий хвіст. Перша думка в нього була, що це може бути тхір. В тій самій

хвилині рухнувся його товариш і збудився, бо це "щось" тепер лазимо по ньому. Скоро всі чотири збудилися і лежали "на струнко", боячись дихати. Пообнюхував тхір усіх, бо не знав, що це за таке диво лежить на траві вночі, і пішов далі.

Скінчили бурлаки нам оповідати й дуже хвалилися, які то вони герої, що вміли затримати безоглядний спокій, не налякати тхора, но і, розуміється, через свою притомність ума не потерпіли нічого. У тій хвилині увійшов до кімнати мій брат з нашою кицею, яка є чорна з білим і має пухкий хвіст. Застидалися наші бурлаки, що всі чотири не вміли відрізнити тхора від звичайної киці.

Пл. уч. Галя Гораєцька, Філядельфія
(Допис нагороджений на літ. конкурсі)

ЗАГАДКА

Магічний квадрат

Старайтеся вставити поземо і доземо в цьому квадраті такі числа, щоб після додання вони давали виписану суму. Значить — у першому ряді треба вставити три числа поземо, які дадуть суму 15, а доземо три числа, які дадуть суму 19. Як ви це зробите?

					15
					11
					13
					12
					16
19	11	16	12	9	12

Коли пробудилась — було темно, і Наталка не могла пригадати, де вона. Поволі розпізнала тітчину кімнату, і все повернулось... Та з кухні в шпарку пробивалось світло й чути було притишені голоси.

Наталка підійшла до дверей і почула голос мамі:

— ...і там мене все питали те саме й те саме — годинами. Вкінці сказали йти додому".

Наталка відчинила двері й кинулась до мамі. Обняла за шню і схлипувала. Мама гладила її по волоссі і заспокоювала:

— Не плач, не плач. Все буде добре...

ЖІНКА НА МІСЯЦІ

Колись давно жінка, що її видно на місяці, була індіанкою, вродливою донькою великого ватажка. Вона кохалася в молодому воїнові племені, і він її любив також; але воїн був сиротою, не мав нічого й не міг заплатити за дівчину старому ватажкові, щоб могли з нею одружитися. Він задумав придбати щось для цієї мети, прилучився до військової частини й відійшов на кілька місяців.

Коли ж його не було, багатий військовий ватажок, старший вже чоловік, прийшов до батька дівчини, пропонуючи йому за дочку багато коней, одяжі та інших коштовностей.

Її батько прийняв це; отож, не зважаючи на спротив і самооборону дівчини, ватажок забрав її до свого вігваму, й вона стала його жінкою.

Ватажок був ніжним для неї, він нічого не жалував, щоб вона почувалася щасливою, але жінка завжди плакала, марніла з кожним днем. Коли ж у них народився син, ватажок сподівався, що вона врешті буде вдоволена. Але жінка сумувала й вневдовзі померла.

Ватажкове серце краялося з болю, бо він її любив. Він залишив її тлінні останки у вігвамі з найдорожчими своїми скарбами і обмотав хижу сирими шкіряними шнүрами, щоб її дух не міг відійти.

Три дні й три ночі він перебував у глибокій жалобі з нею, молячись до її духа, щоб повернувся до тіла. Аж прийшли його приятелі й забрали його з собою. Вігвам залишився сам серед степу. Але цього тільки й чекав молодий воїн. Він увійшов у вігвам і промовив до мертвої жінки. Говорив їй про своє кохання, про те, який він самотній без неї. Її дух відповів йому. Коли він доторкнув її руки, вона порушилась, стала теплою — жінка ожила.

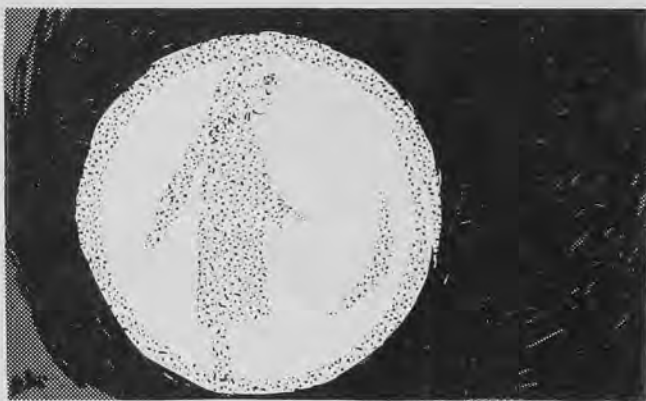
Молодий воїн був щасливий, хоч він добре знав, що його кохана була тільки людина-

дух, що може його залишити кожної хвилини. Вони жили деякий час разом, проте, жінка пам'ятала, що в неї є син, вона дуже ту-жила за ним, хотіла побачити.

Воїн пробував відмовити її від того, але вона не слухала. Вона благала його завести її до табору її племені. Він противився, знав, що з цього не буде добра, але жінка наполягала на своєму. Вони пішли. Він поставив тільки одну передумову — вона мусить удати з себе мужчину, щоб не міг впізнати її чоловік.

Так вона зробила. Але коли вони були в таборі, у вігвамі її чоловіка, вона зрадила себе жестом жінки. Чоловік скрикнув і намагався її вхопити. Знітившись, вона не могла втікти крізь входовий отвір вігваму, тож ухопила сина й підскочила до отвору вгорі. Старий ватажок намірився досягнути її кам'яною сокирою, але не міг, тільки відрізав частину її ноги. Дитина випала їй із рук, але сама вона втікла.

Небесні люди співчували їй, вислали орлів, щоб узяли її до небесного царства. Тут призначили їй перебувати на місяці.

Погляньте на обличчя повні місяця. Тепер вона стара-стара жінка, але вона й досі там до наших днів.

Нема сумніву в тому, бож жінка на місяці має тільки одну ногу.

Вільний переклад з англійської мови. Збірка оповідань: Франціс Фрейзер — "Ведмідь, що вкрав Чінук".

Переклала Т. Горохович

Закликайте Ваших друзів і приятелів
передплачувати і читати «Юнака»!

ЩО ЗНАЄТЕ ПРО КУРЕНІ У СТАРШОМУ ПЛАСТУНСТВІ?

1-ий Курінь УСП-ів "Бурлаки"

Бурлацька відзнака

1-ий Курінь УСП-ів "Бурлаки" належить враз із 16-им Куренем УПСеньйорів до т. зв. "Ватаги Бурлаків". Обидва курені творять цілість, але юнаків у першу чергу цікавить старшопластунський курінь. Цей курінь, з яким почала формально існувати "Ватага", засновано в 1946 році в Німеччині, і він нав'язує свої традиції до тої групи юнаків, які після 1930 року брали участь у нелегальній пластовій діяльності, були учасниками таборів КВОМ, а опісля "Передовими" ВСУМ-у. Про цей курінь "Передових", як теж про табори КВОМ вчать-ся всі наші юнаки в історії Пласту до пластових проб, тож більше тут їм цього вивчати не треба.

БУРЛАЦЬКА КОЛИБА

Сьогодні всі перші члени куреня старших пластунів "Бурлаки" — це вже поважні пластовим стажем і віком сеньйори, але свою традицію, вироблену у перших роках існування, вони далі продовжують і передають молодим друзям із старшопластунського куреня. Назва "Бурлаки" означає людей, що люблять шукати нестоптаних стежок і мандрувати — але завжди з життєрадістю і гумором. Такими саме постановили бути засновники куреня, і тому таку вибрали назву, а своїм завданням у Пласті поставили плекання різних мандрівок і мандрівних спортів. Своїм осідком "Бурлаки" вважають рідні Карпати і там мають головну "Колибу"*, у якій, як каже курінний переказ,

захований бурлацький прапор, і тому досі ніхто не знає, як він виглядає. Далі переказ каже, що в Карпатах жив перший бурлака, який, мандруючи, загубив свій черевик, а з ним свою волю. Цей черевик, як і "колибу", мають Бурлаки колись знайти...

"Бурлаки" — учасники ЮМПЗ на Вовчій Троці 1972 р.

Тепер "колибами" називають Бурлаки свої гуртки в поодиноких місцевостях, а осідком обидвох куренів є "Колиба Ватажка". Хоча обидва курені — УСП і УПС — мають свої курінні проводи, провід цілої ватаги творить ватажок (одночасно курінний 26-го куреня УПС), його заступник (одночасно курінний 1-го куреня УСП-ів) і суддя, вибраний на Великій Раді так, як і ватажок. Великі Ради Ватаги відбуваються раз у рік і є обов'язкові для всіх членів обидвох куренів. На них вирішують про прийняття чи усунення з Ватаги, про діяльність і про новий провід.

Малі Ради відбуваються відповідно до нагод і призначені для взаємного пізнання, товариські зустрічі й обговорення поточних справ чи плянів. У Ватазі Бурлаків велику вагу ставлять на товариськість та почуття гумору її членів, як теж на невимушену атмосферу всіх зібрань.

До 1-го куреня УСП-ів приймають тих, що закінчили 18 років і своє юнакування, в часі якого мали колись інструктором "Бурлаку". Він мусить поручити за даного кандидата до куреня і зобов'язатися бути його "татом". Також приймають до куреня тих, що споріднені з кимось із "Бурлаків", а у виняткових випадках когось, хто знаний "Бурлакам" і всі на його прийняття годяться. Тих, що стараються бути прийняті до куреня, називають "смалюхами", а кандидатів до куреня "нетягами". Після року і добре виконаного якогось доручення "нетяга" дістає другий ступінь "воло-

* "Колиба" — примітивне дерев'яне схоронище в Карпатах, призначене для пастухів і мандрівників.

кити". Тоді він може вже носити відзнаку (чорний трикутник із синім паском по середині). Третій ступінь "бурлаки" дістає кандидат-"волокита" на Великій Раді, з приписаним церемоніялом, і тоді він уже має право носити повну курінну відзнаку з подертим черевиком на чорному трикутнику та одержує всі права члена Ватаги.

Лещатарський табір куреня УСП-ів "Бурлаки" в Квебеку 1973 р.

Історія куренів "Бурлаків" wraz з усіма поясненнями і церемоніями списана у прегарно виданій "Бурлацькій Правді", яка вперше появилась в 1953, а вдруге в 1971 році з ілюстраціями відомого приятеля Бурлаків, п. Ореста Слупчинського, за псевдом "Го-го". Він належить до групи прихильників і колишніх членів куренів, що мають назву "Бурлацькі зарази" і держать тісний товариський контакт із членами Ватаги. Кожний "Бурлака" і в курені УПС, і УСП має своє бурлацьке псевдо, яке вживає постійно.

Ватага "Бурлаків" від початку існування займалася мандрівками й лещатарством, звичайно у формі таборів для юнацтва і старшого пластуна. Кожного року вони організують лещатарські табори на терені США і Канади, як теж провели вже багато успішних літніх мандрівних таборів, в цьому і високогірських, як ось у 1971 р. в Кольорадо, США. Гасло "Бурлаків": "Мандруй — у дорогу!"

О. К.

Усі рисунки з "Бурлацької Правди" роботи Го-га.

Пл. сен. Ігор Король, Бурл.

3 БУРЛАКАМИ У ВИСОКОГІРСЬКИЙ ТАБІР

На погідному, темному небі блистять ще зорі, і тільки на сході небо починає роз'яснюватися, де за годину повинно зійти сонце. З недалекого озера підіймається ранішня мряка, а цілий стейтовий парк біля Огаляля в Небрасці ще спить твердим сном. Тільки в нашому таборі біля кухонного стола, при світлі бензинової ліхтарні, вже пораються інтендант Цюха і його два помічники, приготівляючи сніданок, а серед високої, вкритої росою трави Орест проводить ранній прорух із заспаними таборовиками.

Є година п'ята ранку, і високогірський табір готується до нового дня і дальшої їзди в гори Кольорадо. Тепер уже де-не-де блимають світла електричних ліхтарень і поміж темними шатрами, розкиненими в мряці на широкій поляні над озером, видно сірі, як тіні, постаті таборовиків. Чути притишені розмови, вигуки. Табір пакується.

Це другий нічліг нашого табору від виїзду з Дітройту в дорозі до Кольорадо. Сьогодні понеділок, і ми повинні бути після полудня вже в горах на місці табору, в Рокі Мтн. Національному Парку.

Східні обрії вже багріють і стає ясніше. Ранішній холод і мряка змушують одягнути светери і куртки поверх одностроїв. Шатра вже зникли з поляни, і тільки чути гуркіт отворених і замиканих дверей і багажників у наших автах. З казанів іде густа пара — знак, що сніданок буде вкортці готовий. На вершок гори на другому березі озера падають перші промені сонця. Падає притишена команда бунчужного Ореста, і стають у дволаві 18 учасників і 5 Бурлак — членів проводу. Після короткої молитви і внесення прапорів наказ і пояснення до сьогоднішньої програми дня. Накінець лунає вже грімко бурлацький марш. Все проходить у 15 хвилинах і коли сонце по-

● "Юнак" — це журнал нас усіх. Це наша спільна власність і цінність, тож усі ми даваймо "Юнакові" нашу всебічну і постійну підтримку!

чинає освічувати нашу поляну, вже стоїть довга черга біля казанів із сніданням.

Ллється густе какао, зникають зі стола бохонці хліба, а менажки наповнюються манною кашею з мармелядою. Вона має трохи вигляд напів-затвердлого цементу, і це викликає веселі і критичні коментарі таборовиків. Однак до обіду далеко, а припасів з хати вже ніхто не має. Всі потішаються, що сьогодні є солодке какао, а не кава, як учора, від якої всім задубіли язики, бо кухарі зварили її такою міцною.

Після сніданку ще складаємо кухонне приладдя до причепки з вирядом, і на бурлацьке гасло "Мандруй — в дорогу" п'ять авт вирушає в останній етап подорожі. Ще 250 миль, і ми будемо серед гір.

Виїздимо на головний шлях, і монотонно, усиплюючи починають гудіти мотори авт і пересуватися придорожні написи. Одні починають дрімати, другі виглядають нетерпеливо гір. Минає миля за милю, дорога увесь час гладка і рівна, тільки чомусь придорожні написи 3500 стіп, 4000 стіп. Нагло кордон Кольорапоказують: 3000 стіп над рівнем моря, далі до і великий напис: Вітайте в мальовничому Кольорадо. Зупиняємося на короткий час і робимо знімки при написі. Їдемо далі. Тепер уже ніхто не дрімає, усі хочуть бачити, що буде далі. Скручуємо з головного шляху в напрямі гір. Ще залишилося тільки 50 миль, а гір далі не видно. День погідний, але на обрії мряка, яка не дозволяє далеко бачити.

Врешті хтось крикнув — гори! І дійсно. Спочатку невиразно, а пізніше краще підіймається перед нами стіна гір із вкритими снігом вершками, що сягають хмар. Шлях починає йти вузьким проваллям і крутитися вздовж гірського потоку, піднімаючись угору серед високих скель. Ми вже майже на місці табору. Переїздимо через мале туристичне містечко Естес Парк і в'їздимо до "нашого" парку. Ще кілька миль, і ми вже на місці нашого вихідного табору. "Ренджер" показує нам зарезервоване для нас місце, де будемо "мешкати" наступних 11 днів. Беремось до розтаборення і загосподарення.

Є година друга пополудні, і небо починає вкриватися грізними, непривітними хмарами. Зникають у хмарах скелясті вершки гір. Розплановуємо табір: де буде кухня, де магазини, де шатро проводу, де шатра учасників, де їдальня, і заки ми встигли розвісити парашут на їдальню, принесли столи і зробили дах над кухнею, вже січе густий гірський дощ. Однак праця не переривається, і табір набирає ре-

Учасники-юнаки з "Бурлаками" у високогірському таборі в Кольорадо 1971 р.

альних форм. Виростають два більші шатра для проводу і магазину, а з-під кухонної плахти-даху починає розходитися запах першого гірського обіду. Грізні хмари швидко перелітають, і коли ми засідаємо в люксовій їдальні під зеленим парашутом до обіду, дощ перестає йти. Стає холодно, бо ми вже на висоті 8500 стіп, і на вершках довколишніх, схованих у хмарах гір напевно впав сніг. Майбутні альпіністи витягають з наплечників теплі сорочки, светери і довгі штани. На коротко перед заходом показується сонце через діру в хмарах. Тепер стають півколом малі шатра учасників табору, а на шнурі, поміж їдальнею і шатром проводу, гордо зависає бурлацьке знамено з подертим черевиком. Табір готовий до нічлігу і як вихідна база для мандрівок у гори аж до кінця наступного тижня.

Коли засідаємо до вечері в їдальні при світлі ярих ліхтарень, стає нам майже тепло, а веселі лиця заповідають, що "шафа буде грати" в таборі.

Після вечері горить мала ватра посередині табору, а всі сидять або стоять кругом неї, щоб набрати досить тепла на цілу ніч. Вечір холодний і погідний. Таборовий термометер показує 43 ступені. Вночі певно буде мороз. Навіть ті, що вдягнули рукавиці, жалують, що не мають наушників.

Важливе, що погідне небо заповідає гарну погоду на завтра, коли табір вийде на так довго очікувані скелі і льодовики.

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

КОЛИ МИ ЗАПАЛЮЄМО СВІЧЕЧКУ...

Святвечірня спільна молитва 6-го січня 1974 р. на Пластовій Оселі "Ненаситець" в Пунта Індію, Аргентина

Наша пластова святвечірня зустріч із запаленням святвечірньої свічечки відбивається широким відгомонам довго після Різдва, і ми дістаємо зворушливі докази цієї духової зустрічі всіх пластунів, яка поборолла віддалі, моря, кліматичні умовини і передусім різницю поколінь.

Новаци запалюють свічечку і приготавляються до спільної святвечірньої молитви у пластовому таборі "Ненаситець" в Аргентині

Ось пише нам з гарячої в цю пору Аргентини ст. пл. Маруся Литвин:

"Нашу Святвечірню Зустріч відбуваємо завжди в новацькому таборі на пластовій оселі "Ненаситець" в Пунта Індію. Зустріч відбувається в літній гарячі, в обідовій порі серед природи. Того дня на оселю з'їжджається вся пластова братія, і в означеній годині стоїмо всі разом в колі, запалюємо свічечки і відмовляємо спільну молитву. Ось на знімках бачите в першому ряді новацтво із запаленими свічечками, за ними юнацтво, старше пластунство, а за проводом табору голова крайової пластової старшини, пл. сен. Віктор Агрес, і присутні батьки. На другій знімці наші виховниці допомагають новацим запалити свічечки. Ця зворушлива зустріч нам дуже гарно вдається".

А з Дітройту пише ст. пл. Марта Король:

«Дорога Подруго!

З нагоди запалення Різдвяної Свізегки бажаю Вам багато щастя, здоров'я, радостей здійснити всі мрії в Новому Році.

Хай іскра пластової ідеї зросте в серцях кожного і хай палає думка братерства впродовж нашої праці, щоб ми скористали із слів і відгувань, із пригод і невдач, думок і діл, сміху і сліз...

Скоб!

ст. пл. Марта Король

У Нью-Йорку читаємо про Пластову Зустріч у «Свободі» допис новацького виховника ст. пл. Р. Юзенева:

«В неділю зібралися о год. 9-ій ранку пластуни і їхні батьки в Українському Народньому Домі для спільного запалення свізегки... Щоб дати молоді картину традиційного Різдва в Україні, в залі влаштовано куточок української хати із святковим столом, кутею, калазем і свіжками. Коли батько засвігує свіжки і вітає зі святом, від нього засвіжують пластові провідники, і за хвилину вже все новацтво, юнацтво, старше пластунство, сеньйори і батьки тримають у руках запалені свіжки. Змовивши молитву, родина сідає до вечері, а в «хату» заходять колядники зі звіздою поколядувати. З ними колядують усі присутні, а потім усі дістають кутю. Під кінець станичний, ст. пл. А. Ластовецький, коротко пояснює, чому всі так разом зустрілися, чому запалили свіжки, молились і колядували...».

Куточок української хати з традиційними стравами на Святвечірній Зустрічі пластової станиці в Нью-Йорку

Дорогі Подруги і Друзі! Почитавши в грудневу числі "Юнака" залик до юнацтва, щоб допомагати нашому журналові і дописами, і матеріально, ми вислали допис про життя в нашому Курені до Редакції, а тепер висилаємо банківський переказ на суму \$50.00 як даток на пресфонд. Це наш пластовий заробіток. Ми дуже хочемо допомогти "Юнакові" в його тяжкому етапі, бо ми вважаємо, що такий журнал конечно потрібний пластовому юнацтву. Може згодом пришлемо більше.

Здоровимо пластовим "Скоб"!

За курінний провід: **пл. розв. Оля Мазурик**
— курінна, **пл. уч. Леся Гурська** — писар

До Адміністрації "Юнака" — 8-ий Курінь УПЮ-ок ім. кн. Романової у Монреалі пересилає Вам пожертву на "Юнака" з нашого різдвяного базару в сумі \$50.00. За курінь: **ст. пл. Н. Фотій.**

Дорогий "Юначе!" Пересилаємо Тобі з нашого 2-денного табору \$5.20 на пресфонд. Це невеличка сума, вона залишилася нам з харчів. Пробач, що так пізно висилаю ці гроші, але я ждала на знімки; на жаль, вони не вдалися.

З пластовим привітом Скоб!

пл. розв. Христина Стасюк, Боффало

НАШІ ВІДПОВІДІ:

Цих три листи, як бачимо, прийшли до Адміністрації у відповідь на заклик у грудневому числі "Юнака" до юнацтва у зв'язку із матеріальною кризою. Хіба можете собі уявити, з якою радістю ми читаємо ці листи?! Вони не тільки реальна допомога, але ще й щось куди більше... Листи Ваші — це доказ, що "Юнак" Ваш, потрібний Вам, що він живе з Вами у щоденному житті. Дякуємо радісно й сердечно! **Редакція**

ДІБРОВА

Музика: Я. Степового

1. Ой, діброво, темний гаю,
тебе одягає тричі на рік.
Багатого собі батька маєш.
Раз укрие тебе рясно зеленим покровом,
аж сам собі дивується на свою діброву.
2. Надившись на доненьку
Любу, молодую,
Візьме її та й огорне
В ризу золотую.

3. І сповіє дорогою
Білою габою —
Та й спать ляже, втомившись
Турбою такою.

Переписано із збірки "На Шевченкові Роковини" вид. "Світ Дитини" у Львові.

МІКРОСЮЖЕТИ

Людину, яка вносить цінні пропозиції, а не вводять їх сама в життя, можна порівняти із зозулею. Вона також лише несе яйця, а висиджують інші.

Піддали заслуженій критиці. А за які заслуги?

І холодний погляд може обпекти...

**Український табір на "Верху 74"
ім. Тараса Чупринки**

Одного разу біля двох сотень різнонаціо-

Члени українського табору брали участь у всіх спортивних і інших змаганнях в часі таборування і в усіх зайняттях стояли на рівні з кожною іншою національною групою. Це з радістю завважили також українські відвідувачі, які прибули на місце табору окремим автобусом із Пластової Оселі "Верховина". Як пише нам член Пластприяту, п. Ю. Марчак: "Українському Пластові та його проводові належить пошана за такий великий подвиг на міжнародньому грищі". З нагоди своєї участі в цьому Міжнародньому Таборі Український Пласт у Великобританії видав інформаційну летючку англійською мовою, яку наші учасники всім роздавали.

Спробуйте прочитати, що написано на цьому малюнку. Треба читати за ходом стрілки годинника, але щораз пропускаючи певну кількість кліточок.

L10;

Половое

ПЛАСТОВОЙ
БУЛАВЫ

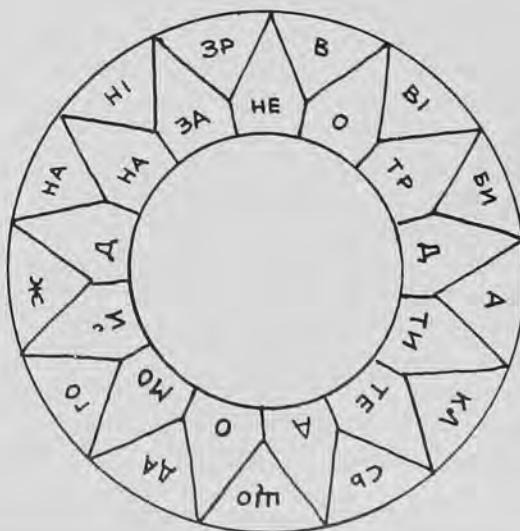
Здружени привітати
всіх учасників
табору на Берку 74
Міжнародного
Скитальського табору
в місті Київ, та всіх
в Україні та за кордоном

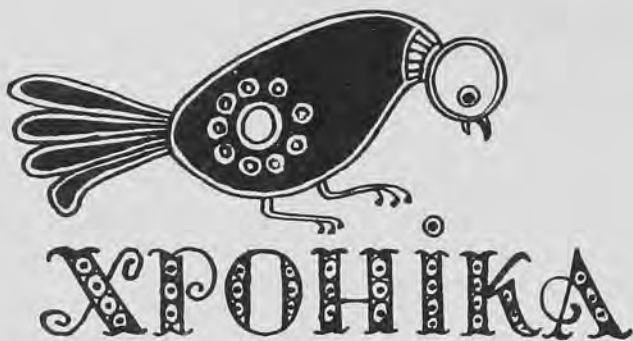

UKRAINIAN SCOUTS AT PEAK '74

UKRAINIAN SCOUTS AT PEAR 74
Besides participating in the general events of PEAR 74, Ukrainian Scouts hope to show other participants and visitors some aspects of Ukrainian culture. They will be staging dancing and singing displays and have organized a small exhibition showing samples of Ukrainian regional costumes and folk arts at their Dorsdale sub-camp. They will be very pleased to answer questions or inform visitors further about Ukraine, its history, its culture and its Scout movement.

участники талару
Микола Топовед -
Колемантин
Р. Бигос - Бигосович
Полрина Онуфрик - писар
там на дв. виле виле виле
Мартина Никитин
Ольга Никитин
Михайло Никитин
Штефан Петрович
Людмила Петрович
Мария Петрович
Симона Петрович
Ольга Петрович
Никола Петрович
Людмила Петрович

ОДВЕРТИЙ ЛИСТ ДО УЧАСНИЦЬ ТАБОРУ „МИ ЙДЕМО ВПЕРЕД„

Дорога “Булаво”, а особливо дорогі юначки табору “Ми йдемо вперед” на оселі “Беркут”, Вісконсін!

Уже довгий час таборую в новацьких і юнацьких таборах, але такого, як ми відбули разом минулого літа на “Беркуті”, мабуть вже ніколи не відбуду. Поїхала я на цей табір, не знаючи, чого сподіватися. Не знала нікого ані з членів проводу, ані з юначок. А відїхала з почуттям, що Вас знаю вже десятки років і що з Вами провела більшість свого пластування. Не раз пригадуються мені всі ті радісні хвилини, приємні й часами менше приємні переживання, які може деякі з Вас вже призабули. Тому в цьому відкритому листі до Вас хочу пригадати Вам наші таборові дні й цим способом подякувати Вам за всі ті спомини, що залишаться назавжди в моєму серці.

30. 7. 1974. Хрищення нашого табору — алярм о 12:30 вночі. Братчики зі смолоскипами і роверисти зі свічками. Цікаві подарунки: від новацького табору “комаролапка” (машина для ловлення і зберігання комарів), від роверистів вітряк, а від адміністратора й пань із кухні багато солодоців та содової води. Завдяки кумам ми вгощали всіх чокладовим “тортом” вже з назвою табору “Ми йдемо вперед” та содовою водою під зоряним небом при іскрах вогника (див. знімка ч. 1).

1. 8. 1974. Пам’ятаєте нашу південну прогулянку до “Льоренц Крік”? Всі нарікали, що далеко йти, хоча це разом було лише 5 миль. Зайшли на місце, відпочили, попоїли та вперше в житті пили воду прямо з ріки. Тільки почали шукати скарбів, як почав лити дощ наче з коновки та ще й з градом. Вернулися до табору трохи мокрі, втомлені, але дуже веселі. Тієї самої ночі братчики напали на наш табір та перенесли нашу лятрину на “вигідніше місце” по-їхньому... (див. знімки 2 і 3).

7. 8. 1974. Чи можна забути цю гру підставового м’яча з братчиками? Коли подру-

Табір УНЮ-ок “Ми йдемо вперед”, Чикаго, прогулянка до Роше с Крі — стоять зліва на право: Рома Ганкевич, Гуга Григорчук, Богдана Білінська, Талья Мишик, Надя Роздольська, Таїса Бурачинська, Ірка Ткачук, Софійка Свищук і Христя Богачевська

ги, хоча в купелівках для відвернення уваги від м’яча, таки програли гру 15:1? Чи бачите братчика Аля з трубкою і реклями, братчика Ореста — українського мурина, братчика Бориса — “немовлятко” з коцом та братчика Андрія — “Гравча” Маркса?

8. 8. 1974. 11-милева мандрівка через місто Вестфілд аж до коней. Пригадуєте собі, як Ви мучилися, бо я казала, що той, хто не дійде, не буде їхати верхи? А як поліція нас доглядала по дорозі? Так почався наш День Дружби з новацьким табором. Хоча після їзди на конях деякі з нас відчували біль у певних частинах тіла, але всі охоче заїдали з новаками ковбаски, а після попереджалися та пішли на “маскараду”. Хто виграв? Пам’ятаєте? Братчики Петро та Альо — (паяц та немовлятко), Христя Кокорудз — мама Джемайма та братчик Орест — згорблений дзвонар із Нотр Даму! Але ми накричалися цього вечора — бож як було інакше голосувати за найкращі костюми?

10. 8. 1974. Ватра, присвячена УСС-ам. Співали ми стрілецькі пісні, кидали вінок на ватру, а кидаючи його, говорили:

“Цей вінок ми сплели у пам’ять тисячів лицарів Української Визвольної Боротьби. Однак замість того, щоб покласти цей вінок на могили невідомих українських воїнів в Україні, кладемо його в цю ватру. Нехай іскри та дим цього животворчого вогню полинуть ген в Україну й білою хмаркою ляжуть на могили всіх воїнів, що загинули в боротьбі за славу і волю нашої Батьківщини”.

Під час відпочинку на прогулянці
до Лоренс Крік

Після хвилинної мовчанки на цій святочній ватрі відбулося запряження юначок: Софійки Свищук, Марійки Рейнарович, Таїси Бурачинської та Христі Богачевської.

13. 8. 1974. Пугач напав у ночі — “пугук” по таборі, а братчики переносили цілу таборову браму разом з плотиком на нове місце — перед шатра булави. Та ще й обернули одне шатро і взяли наш дзвінок!

14. 8. 1974. Роше а Крі. Як можна забути ті 42 милі, те пекуче сонце на плечах, ті таблетки, солодощі та купання при кінці мандрівки. Пам’ятаєте оту кукурудзу, що ми її несли так віддано на вечерю, а потім дізналися, що вона добра тільки для худоби? А як добре було мочити міхурі в гарячій воді, а потім їздити тягаровим авто на морозиво! (див. знімка з прогулянки ч. 4).

Чи могли Ви собі уявити табір без переглядів та відбирання цукерків? Без вставання о 7:30? Без свистка подруги бунчужної, а часами і трубки при впоряді? Без таборового енота? Або без Таїси Б.? Я ніяк не можу. Могла б так далі пригадувати ще сотки хвилин — але сльози заливають очі. Загляньте й Ви у нашу таборову хроніку, а побачите, що і Вам покотиться не одна сльоза.

Дякую Вам за ці всі незабутні моменти, які з Вами пережила. Надіюся, що ще колись зможу знов зустрітись з Вами усіма при ватрі на славному “Беркуті”.

Скоб!

Ваша подруга бунчужна
Оля Загребельна, Торонто, Канада

● Прохаємо Вас приєднати для Вашого журналу «Юнак» одного нового передплатника з-поміж Ваших подруг і друзів, що не належать до Пласту. Вони також із зацікавленням будуть читати «Юнака»!

ЛІТНІ ЮНАЦЬКІ ТАБОРИ НА ЗАХОДІ КАНАДИ

Вліті м. р. відбулися у Скелястих Горах у Алберті юнацькі табори для розвідувачок і розвідувачів з цілого терену Канади. Усіх учасників враз із проводом було 190 осіб. Табір юначок прибрав назву “І пахне даль мандрівкою”, а табір юнаків “Гірськими шляхами”. Назви таборів указують, яка була їхня мета, і самі за себе говорять.

Пластові табори були й повинні бути для всіх пластунів певною заправою до майбутнього життя, у таборах розвивається та пластова зарадність, про яку говориться у пластовому законі, і сильна воля до поборювання всіх невигод. Ці два гірські табори виконали саме цю мету.

Піднесення прапорів у крайовому таборі УПЮ-ок
з Канади, Алберта, Скелясті Гори, 1974 р.

Гірські мандрівки серед чудової природи й гарної погоди дали повний успіх у намічених програмах таборювання Скелясті Гори нагадували мені наші Карпати, а долини цих гір були подібні до нашого Підкарпаття. На них росли стрункі смереки і різні квіти. Найбільше приманливими краєвидами були ті високі гори-верхи, висота яких доходила до 11,870 стіп. Деколи вони були вкриті хмарами, але в час соняшної погоди видно було на них сніг.

Назагал усі пластунки і пластуни були дуже витривалі в усіх зайняттях і в своїх дво-чотриденних мандрівках. Мабуть, чарівні гори давали всім забуття “про всіх і все” і навіть про втому чи біль.

“Чарівними” ми назвали ці гори тому, що сонце там сильніше гріло, небо було таке синє — аж темне. Сонце давало відтінь дивного кольору, а зорі вночі так сіяли, немов світла на ялинках.

Пізнання гірської природи, мандрівки на льодовики, горолаження допомогли нашим розвідувачам (-чкам) у цих таборах здобути багато вмілостей, як: альпініста, геолога, піонера, вмілість сигналізації, картографії, першої допомоги (третього ступеня), таборовика, кухаря, мандрівника, звідуна і навіть астронома. Серед навалу праці й таборових зайнять був час і на відпочинок, на гутірки й навіть на теренові ігри, що їх провадив Олег Кандиба.

Юнаки й юначки також самі давали собі раду в певних випадках першої допомоги і мали в цьому напрямі повну свободу.

Бували різні моменти під час таборування: бурхливі й радісні, але всім юначкам і юнакам належить признання за їхню поставу і те, що відбули до кінця цілий табір.

Юнацтво було завжди радісне, а своїми співами при акомпаніюванні гітар, на яких грали на зміну пл. розв. Б. Бойко, ст. пл. Р. Зозуля і пл. розв. М. Янішевський, воно оживляло і розвеселяло пластове таборове життя.

Всі учасники таборів брали участь у недільних Службах Божих. На одній з них о. Б. Лозинський у своїй проповіді дуже гарно порівняв розвиток людського розуму до розвитку рослин, ділячи їх на чотири групи: стрункі смереки, що ростуть самостійно й постійно вгору і є корисними для свого довкілля; рослини, що в'ються довкола дерев, не маючи доволі власної сили; рослини, що ростуть лише із соків інших рослин; і вкінці трави, що не ростуть угору, лише стеляться по землі і не дбають ні про себе, ні про довколишній світ.

Роздумуючи над цим, хотілося мені сказати пластунам: "Пам'ятайте, що все зв'язане з Божою поміччю! Лише при цій допомозі ви досягнете своє вище знання і не будете зачислені до тих рослин, що у 4-ій групі!"

Слова проповіді глибоко запали в душу всієї молоді, яка довго після Служби Божої дискутувала на цю тему. Вже в поворотній дорозі до Торонта я мала нагоду говорити на цю тему з одним юнаком, який поставив мені питання: "Подруго, я маю під час літа дуже добру працю, і цього року я думав залишити школу ("гайскул") і далі працювати. Як Ви на це дивитесь? Чи це добра ідея?" Річ ясна, я йому пригадала слова проповіді і запитала, до якої групи рослин він хоче себе зачислити, чи до четвертої? Відповідь юнака була: "О... добре, що Ви мені пригадали. Я думаю, що таки ліпше піду кінчати школу, тоді буду бачити, в якій групі рослин я опинюся!"

Значить — думки глибокої проповіді допомогли тому юнакові так висловитися. А мо-

Відпочинок під час високогірської мандрівки. Сидять зліва Л. Байрак — інструктор альпініст, Ю. Даревич — комендант табору УНПО-ів і Я. Росляк — інструктор альпініст

же вони ще кому тоді допомогли чи допоможуть замислитися добре над своїм майбутнім?

Табори розвідувачів і розвідувачок на далекому Заході досягнули свою мету і то завдяки їхнім проводам з комендантами пл. сен. Оксаною Шулякевич і пл. сен. Юрієм Даревичем. Їм належить велике признання за їхню терпеливість і посвяту свого часу для юнацтва. Вони виконували те, що основник Пласту Дрот сказав: "Пластовий табір є лише виконанням у практиці вмілостей, що зобов'язують пластунів постійно, не лише один рік, але безупинно піддаватися пластовому вихованню й жити завжди за пластовими приписами".

Пл. сен. Марія Павлишин

**Зробіть пластове «добре діло»
і
пришліть «дарункову передплату»**

УВАГА!

УВАГА!

**Пластунки і Пластунки!
у віці від 16-го року життя.
Плем'я "Перші Стежі" влаштовує
коєдукаційний табір
СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ Ч. 8
який відбудеться**

**від 14-го до 28-го червня 1975 р.
в столиці США, Вашингтон**

**Зголошення висилати до 30-го квітня
до пл. сен. Олі Масник, на адресу:**

**Ola Masnyk
8614 Hidden Hill Lane
Potomac, Md. 20854**

Слідкуйте за дальшими оголошеннями!

Відзнака
лещатарського табору
1974 р.

ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ТАБІР “OUI — OUI” В КВЕБЕКУ

В околицях гори Монт Тремблян, провінція Квебек у Канаді, відбулися в часі від 26 до 31 грудня 1974 року лещатарські табори юнацтва і старшого пластуна з терену США. Табори організували, як і в минулих роках, курені УПС і УСП “Бурлаки”. Провідником таборів був пл. сен. Ігор Гриневич, Бурл., коменданткою табору пластунок, який начислював 26 учасниць, була ст. пл. Марійка Леськів, Чорт., заступницею комендантки ст. пл. Марта Куземська, а бунчужною пл. розв. Володимира Гнатківська. Табір пластунів під проводом ст. пл. Романа Артимишина, Л. Ч. — коменданта і ст. пл. Андрія Дужого — бунчужного начислював 22 учасників. Писарем таборів була пл. розв. Наталка Курилко.

У таборі взяло участь пластуноство з Бостону, Філадельфії, Нью-Йорку, Джерзі Сіті, Пассейку, Клівленду, Чикаго, Дітройту, Ньюарку,

Боффало, Йонкерсу і Вашингтону. Програма лещатарського вишколу, якою проводив інж. Роман Гавриляк, включала щоденно чотири години науки їзди на лещатах під проводом фахових інструкторів. Лещатарські заняття займали більшу частину дня — від 9-ої години до 4-ої по полудні. Після відпочинку і вечери були гутірки й дозвілля.

У тій самій місцевості, Сен Жовіт, Квебек, відбувався лещатар-

ський табір Пластової Станиці Торонто. Учасники таборів зустрічались щоденно на лещатарських з'їздах і відбули дві товариські зустрічі. Табір, який пройшов в дружній пластовій атмосфері, проминув дуже швидко, і треба було прощатись і роз'їздитись додів. Прощаючись, таборовики домовлялись про зустрічі в часі літніх пластових таборів і в лещатарському таборі в черговому (наступному) році.

НА ЛЕЩАТАХ, МОВ НА КРИЛАХ...

Учасники і провід лещатарського табору США 1974 р.

Учасники біля лещатарського захисту

Учасники перед початком лещатарських занять

Кожна пора року має свій чар і прикмети, тому і таборусмо різноманітно — залежно від природи. Вліті наші таборів оселі наповнені нашим гамором і криком. Мандруємо по горах, плаваємо по озерах, а взимі ті, що захоплені лещатарським спортом або хочуть його навчитись, ждуть нетерпеливо на початок лещатарського табору і моляться за добрий сніг.

Цього року, як від довшого часу, Бурлацька Ватага була організатором табору, який відбувся в часі

ПОСВЯЧЕННЯ НАШОГО ПРАПОРА

Сповнилася наша довго очікувана мрія. Відбулося посвячення нашого прапора 14-го куреня УПУО-ок ім. Ольги Кобилянської в Ст. Кетерінс, Онтаріо, Канада.

Вже від кількох років ми приготувалися до цього свята. У гарний соняшний день 1-го червня 1974 р. на площі біля української католицької церкви і пам'ятника поляглим героям зібралися всі члени пластової станиці, пластприятю і запрошені гості. Два священники: укр. католицький о. д-р М. Комар і укр. прав. о. прот. Ф. Легенюк відправили урочистий молебен і провели акт посвячення нашого прапора.

Незабутній це був момент для нашого куреня. Запрошені нами куми: станична — пл. сен. В. Прокопець, заступник — пл. сен. К. Фіцик, станична секретарка і голова ЛУЖК — пл. сен. С. Гарас, заступник голови СКВУ — пл. сен. М. Плав'юк, голова Пластприятю — п. С. Тиховецький, голова місцевого КУК — п. Б. Долішний тримали

14-ий Курінь ім. Ольги Кобилянської в Ст. Кетерінс під час посвячення свого прапора

прапор, який виготовлено за проєктом ст. пл. О. Гараса (з куреня УС-П-ів "Бурлаки").

Після посвячення прапора і відспівання "Многая Літа" всі гості перейшли до церковної залі, де відбувся святочний обід, приготований членами Пластприятю. За почесний стіл засіли представники КПС і почесні гості. Станична — пл. сен. В. Прокопець відкрила свято і привітала гостей. Програму під час обіду провела наша зв'язкова — ст. пл. Оля Ткачук. Обід ми розпочали молитвою, а опісля наша зв'язкова прочитала листа від Начального Пластуна, пл. сен. Юрія Старосольського, як теж привіт від Пластової Станиці в Рочестері. Усні привіти склали делегати Крайової Пластової Старшини в Канаді — пл. сен. Н. Головата, Пластової Станиці в Торонто — пл. сен. Ірина Вжесневська, Пластової Станиці в Гамільтоні — пл. сен. Р. Самотулка і від місцевого СУМ — О. Криницька.

По смачному обіді пл. сен. К. Фіцик, представив головного промовця пл. сен. М. Плав'юка. Він говорив про важливість прапора, про наше відношення до Пласту і до української громади. Також промовляли о. д-р М. Комар і о. прот. Ф. Легенюк. Про наш курінь розповіла пл. розв. Катруся Долішна, а наша курінна, пл. розв. Марійка Кобзан, подякувала всім за присутність і допомогу. Відспіванням "Царю Небесний" ми закінчили наше велике свято, яке залишиться в нашій пам'яті назавжди.

Опісля гості і пластуни приступили до підписання пропам'ятної книги і традиційного вбивання цвяшків.

Також усі оглядали виставку праць нашого куреня, яку ми на це свято підготували.

Пл. вірл. Соня Прокопець
Ст. Кетерінс, Онтеріо, Канада

25-31 грудня 1974 р. в Лаврентійських горах, в оселі Ст. Жовіт на північ від Монтреалю.

Було нас учасників і проводу 50 люда. Час табору пройшов дуже приємно і зашвидко.

При гарній погоді і доброму снігу день сховався швидко на лекціях і з'їздах. Увечері, як завжди в лещатарських таборах, при гутірках і співі ми проводили час.

У сусідстві таборували канадці із станиці Торонто. Приємно було зустріти друзів з близька і далека, спогадам не було кінця. А все починалось: Чи пригадаєш собі...? На жаль, усьому приходить кінець і нашому таборові під назвою "Олі — олі" також. Змучені, з натягненими м'язами, а дехто з відразою до сидіння, вертались ми додому. Збагачені на ще один табір і безліч гарних спогадів. Усі везли цілі кості і дошки. Може, декому надломилось лиш серце, але це конче для успішного лещатарського табору.

"МАНДРУИ — У ДОРОГУ"

"Бурлачєня" — пл. роз. Володимир Гнатківська

МІЙ ПЕРШИЙ ЮНАЦЬКИЙ ТАБІР

Довгий час я приготувалась до табору. Ходила з батьками купувати таборовий виряд: шатро, наплечник, потрібні знаряддя — це ж мій перший юнацький табір!

Нетерпеливо чекала я того дня, коли поїду до табору. Мої два брати і молодша сестра також їхали туди, але вони ще в новацтві, а я — юначка.

В суботу в полудне ми прибули до табору на оселі "Новий Сокіл" біля Воффала. Як тільки я прий-

шла на площу табору юначок, я почала з Мар'янною (товаришка, яку я запросила до свого шатра) розбивати шатро, розпаковуватись так, щоб усе було готове до відкриття табору о шостій годині.

В неділю — вставання раненько, прорух, порякування шатер і Служба Божа. Під вечір приїхала наша комендантка, ст. пл. Христия Данилишин з Чикаго, і ми відкрили табір п. н. "Водограй".

При праці перший тиждень ми-

Другий тиждень пройшов ще швидше і веселіше. Ми мали гутірки і приготувалися до пластових проб.

Третій тиждень був ще цікавіший, особливо мадрівка пішком до стейтового парку, а це дуже-дуже далеко...

У суботу — закриття табору. Я сильно здивувалась, що здобула перше місце в точкуванні. Тому, що в тому таборі я святкувала мій день народження — це відзначення було для мене найкращим подарунком!

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР В НЬЮ-ЙОРКУ

П'ятниця 13-го грудня — це був вечір під Андрія. Кіш Пластунки з цієї нагоди — замість звичайних сходин — влаштував Андріївський

вечір. Подруга Таня Кейс, одягнена в народний одяг, була господинею вечора. Вона розказала нам про звичаї Андріївського вечора, а тоді були різні ворожби про нашу майбутність: виливали віск, вибирали тарілки з різними речами, які означали, що з нами буде, витягали імена хлопців, ставили рядком черевики, щоб знати, котра перша вийде заміж. Хлопці пробували вкусити калиту, яка висіла на шнурочку. Це було дуже тяжко, але Марко вінчій такі вкусив. На вечорі була "циганка", яка ворожила з карт.

ЦЬВІР!

СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ ЮНАКІВ У НЬЮ-ІОРКУ

Старша група (15-17 років)

Біг 110 у.

1. П. Михайлів — 9 курінь 12.4
2. В. Недільський — 9 курінь 12.6
3. Б. Когут — 3 курінь 14.1

Скок у далечинь

1. О. Кузишин — 3 курінь 15'9"
2. М. Криштальський, 3 кур. 14'10"
3. В. Когут — 3 курінь 14'9"

Куля (8 ф.)

1. В. Когут — 3 курінь 40'4"
2. Ю. Турчин — 9 курінь 37'8"
3. О. Вальчук — 3 курінь 33'10"

Біг 880 у.

1. О. Кузишин — 3 курінь 2.32.0
2. В. Натина — 9 курінь 2.34.6
3. М. Криштальський, 3 кур. 2.47.0

Штафета (4 x 110 у.)

1. 9 курінь:

- а. П. Михайлів
- б. В. Натина
- в. Ю. Турчин
- г. В. Недільський

Час: 0.54.1

2. 3 курінь:

- а. В. Когут
- б. О. Кузишин
- в. О. Вальчук
- г. М. Криштальський

Час: 1.05.7

Загальне точкування:

1. 21 курінь — 88 точок
2. 3 курінь — 64 точки
3. 9 курінь — 33 точки

п.л. сен. Ю. Струтинський, "Ч. К."

Молодша група (11-14 років)

60 у. — Біг

1. Н. Поритко — 21 курінь 8.2
2. В. Рекшинський — 21 курінь 8.9
3. І. Струтинський — 21 курінь 9.0

Куля (6 ф.)

1. Н. Поритко — 21 курінь 39'4"
2. А. Рогожа — 21 курінь 36'3"
3. П. Тинюк — 21 курінь 32'2"

Скок у далечинь

1. Н. Поритко — 21 курінь 15'10"
2. В. Рекшинський — 21 курінь 14'24"
3. І. Струтинський, 21 курінь 13'11"

Біг 440 у.

1. І. Поритко — 21 курінь 1.09.2
2. В. Рекшинський, 21 курінь 1.10.8
3. І. Струтинський, 21 курінь 1.12.5

Штафета (4 x 110 у.)

1. 21 курінь:

- а. В. Рекшинський
- б. П. Тинюк
- в. І. Струтинський
- г. Н. Поритко

Час: 0.57.2

2. 3 курінь:

- а. В. Кузишин
- б. Р. Шуль
- в. Б. Крамарчук
- г. З. Крамарчук

Час: 1.05

У жовтні 1974 р. відбулися в Нью-Йорку спортові змагання поміж куренями юнаків пластової станиці.

Велике зацікавлення юнаків спортом привело їх багато на спортову площу, хоча того дня погода була гарна, але холодна. Враз із юнаками прийшло на спортову площу багато їхніх виховників.

Змагання провели члени старшопластунського куреня "Червона Калина", за що їм кошовий, пл. сен. Ю. Струтинський, особливо подякував.

Добре було б у майбутньому подумати про створення на східному побережжі чи взагалі в США такої "пластової ліги", в якій могли б змагатися члени поодиноких пластових станиць, але постійно, а не доривочно, та здобувати перші місця. Це міг би організувати спортовий референт крайової пластової старшини. Для молоді, зокрема юнацтва, спорт є завжди дуже важливим чинником та викликає загальне зацікавлення. Тому треба нам якнайбільше віддавати йому уваги.

ВИСЛІДИ ЗМАГАНЬ КОША

ПЛАСТУНІВ

(20. X. 1974 р.)

Рисуємо яблукко...

Ми розпочали серію рисування сердець, а ось інша наша читачка пропонує спробувати рисувати у формі яблукка. Подаємо дещо з її проєктів. Хто має інші ідеї? Подавайте!

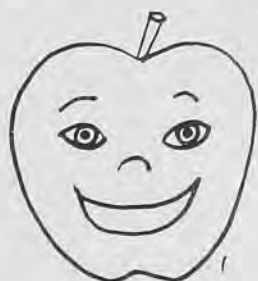
1. Усмінене яблукко

2. Плакуче яблукко

3. Недобре яблукко

4. Яблукко — робот

5. Яблукко — пірат

ONTARIO

Government Information

ЩО СТАНЕТЬСЯ, ЯКЩО Б ВИ ЗАХВОРИЛИ АБО МАЛИ ВИПАДОК ПІД ЧАС ПОДОРОЖІ?

Ось що Онтаріо робить для Вашої охорони поза Вашим домом.

Ваш Онтарійський План Забезпечення Здоров'я (ОНІР) має на меті допомагати вам на кожному місці світу.

На випадок поранення або наглої хвороби поза Онтаріо ОНІР заплатить кошти за стандартне шпитальне приміщення.

За звичайну обслугу він покrije 75% коштів шпитальної служби, яку нормально покривається через Онтарійський План.

Вам також повернеться 90% лікарської оплати за апробовану обслугу, згідно з тарифою Онтарійської Медичної Асоціації.

Але треба пам'ятати, що медичні кошти в деяких країнах є вищі, ніж в Онтаріо. Отже, перестерігайтеся перед рахунком на багато вищим, ніж ОНІР може вам звернути, беручи до уваги наступне:

1. Перед виїздом з дому довідайтеся, що ОНІР покриває.
2. Якщо вважаєте, що покриття

ОНІР не достаточне, тоді візьміть додаткову асекурацію в приватній компанії на покриття коштів поза провінцією.

3. Завжди носіть при собі вказку ОНІР.

4. На випадок фінансової потреби, попросіть шпиталь, щоб зателефонував чи налив до ОНІР про уточнення вашого покриття.

Запам'ятайте, що ви звичайно муcітимете заплатити все на місці за обслугу поза Онтаріо. ОНІР поверне вам гроші за покриті обслуги, якщо ви отримали обслуговування.

Напишіть, чому ви опинилися поза Онтаріо — вакації, бизнесова поїздка тощо — та передложіть докладні детальні персональні інформації, як також деталі отриманої лікарської чи шпитальної обслуги. Подайте ім'я, прізвище та адресу лікаря, назву шпиталю, оплату за кожну обслугу та дати. І завжди подайте ваше число ОНІР.

Безплатна брошура л. н. "Подорожній довідник щодо Онтарійського Плану Забезпечення Здоров'я" (The Traveller's Guide to the Ontario Health Insurance Plan) вияснить все, що вам потрібно знати.

Примірник можна отримати від уряду або подорожнього агента, або пишучи до:

ОНІР Traveller's Guide
Health Resource Centre
Communications Branch
Ontario Ministry of Health
Hepburn Block, Queen's Park
Toronto, Ontario, M7A 1S2.
Ministry of Health
Frank Miller, Minister

Government of Ontario
William Davis, Premier

'Багатокультурність
стала постійною
урядовою політикою'

Національна Бібліотека Канади включається в Багатокультурну політику

Багатокультурна Бібліослужба — це найновіша служба, яку дає бібліотека для членів усіх етно-культурних суспільств у Канаді. Цими заходами Національна Бібліотека підтримує багатокультурну політику Уряду Канади.

ism
me
Multiculturalisme
MULTICULTURALISM

ЗАВДАННЯ

Завданням бібліослужби буде селекція, набуття, каталогування і подавання, через сітку канадійських бібліотек, бібліотечного матеріалу в мовах інших, ніж англійська та французька. При набуванні книжок будеться брати до уваги наступні ділянки: література, бібліографія,

подорожування та теми як от: догляд дитини, куховарство, городництво й фолкльор. Найбільшу увагу присвячуватиметься дитячим книжкам, щоб в той спосіб зберігати й заохочувати до навчання мови предків.

ПРОГРАМА

Подача книжок буде проводитися через провінціальні або регіональні депозитові центри.

До депозитових центрів будуть посилатися книжки по 50 комплектів, а звіттіля їх розсилатиметься по черзі по провінції чи районі, залежно від місцевого попиту.

Ця служба почне цуркуляцію книжок на початку 1975 р. в 10 різних мовах: голландській, еспанській, італійській, китайській, німецькій, польській, португальській, українській,

фінляндській та шведській. На прохання будуть додавані нові мови кожного року.

Бібліослужба докладає всіх старань, щоб вивчити потреби етно-культурних суспільств щодо книжок. Ці дані будуть головним фактором у поліпшенні обслуговування.

Пишіть на нижчеподану адресу в справі інформацій про бібліослужбу чи ваших сугестій:

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon. John Munro
Ministre chargé
du Multiculturalisme

Напишіть на вищеподану адресу в справі інформацій про бібліослужбу чи ваших сугестій:

Multilingual Biblioservice
National Library, Ottawa, Ontario, K1A 0N4

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Місцевість:

Провінція: Поштовий код:

Телефон: Код округи: (.....)

БІЛЬШЕ ВЕТЕРАНІВ І УТРИМАНЦІВ УПОВНОВАЖЕНІ НА ВОЄННО-ВЕТЕРАНСЬКУ ДОПОМОГУ

ДОПОМІЖНА СЛУЖБА ДО ЗБРОЙНИХ СИЛ ПІД ЧАС ВІЙНИ МОЖЕ КВАЛІФІКУВАТИ ВОЄННО-ЦИВІЛЬНУ ДОПОМОГУ

Збільшена допомога та вищі дозволені прибутки, які були минулого року інкорпоровані в Закон про допомогу воєнним ветеранам (War Veterans' Allowance Act), управнюють на такі допомоги більше ветеранів та вдів і сиріт по ветеранах. Допомоги для дітей на утриманні також були впроваджені в той час і в такий спосіб збільшили допомоги й висоту прибутків для багатьох родин.

Закон про цивільно-воєнні пенсії і допомоги (The Civilian War Pensions and Allowance Act) впровадив подібні допомоги для деяких цивілів, наприклад, торговельних моряків, які під час війни провели службу підтримуючи збройні сили, та для їхніх вдів і дітей.

ГОЛОВНІ ПОЛІПШЕННЯ

- Вищі ставки допомоги й дозволеного рівня прибутку;
- Ставки і рівень прибутків будуть квартално достосовуватися до коштів прожитку. Пенсія для сиріт буде далі регулюватися річно;
- Додаткова допомога в сумі \$51.30 місячно (менше родинна допомога) для кожної дитини на утриманні, за винятком найстаршої дитини, вдови або вдівця на утриманні, дитина якого управнює батька на "одружену ставку";
- Піднесення обмеження віку до 25 року на виплату допомоги для сиріт і дітей на утриманні, при умові, що вони матимуть задовільні поступи в науці та
- Допомоги та рівні прибутків, достосовані ретроактивно від 1 жовтня 1973 р. до підвищених коштів прожитку.

Максимальні місячні ставки та дозволені рівні прибутків від 1 січня 1975 р. є наступні:

	Ставки для ВВ/СВ	Максимальний рівень прибутку
Одинокі ветерани, вдови або вдівці	\$189.48	\$229.48*
Одружені ветерани, вдови або вдівці з одною дитиною на утриманні	322.86	392.86
Додаток для кожної дитини на утриманні	51.30	51.30
	(менше родинна допомога)	(менше родинна допомога)
Кожна сирота	133.73	149.68*
	(менше родинна допомога)	

* Деякий прибуток з інших джерел не зменшить допомоги.

Канадські ветерани є управлені та ці допомоги, якщо вони служили в театрі воєнних дій, отримують пенсію по непрацездатності, служили один рік у Британії під час 1-ої світової війни, служили в обох 1-ій і 2-ій світових війнах або на Кореї. Ветерани альянтів також є управлені, якщо вони мають один чи інший вище наведений критерій та жили в Канаді на протязі 10 років.

Особиста власність не є більше фактором при вирішуванні допомоги ветеран проте ще існує модифікований тест прибутків. Для тих, які є управлені на допомогу, береться до уваги пенсія по непрацездатності, пенсія по роботі, зарплатки за винятком доривочних зарплатків (\$1000 річно для одинокої особи та \$1500 для тих, які є одружені) і частина — не вся — стареча пенсія як

також гарантована додаткова допомога.

Не враховується допомога для доглядання, соціальна підтримка і всі виплати для дітей на утриманні, за винятком родинної допомоги.

Ветерани-чоловіки й вдівці уповноважені на пенсію на 60 році, а ветерани — жінки й вдови — на 55 році життя. Пенсію признається також і в молодшому віці, якщо такі люди не здібні себе втримувати з причини здоров'я.

Заяви чи запитання в справі цього законодавства треба спрямовувати до:

Secretary of the War Veterans Allowance District Authority, the Department of Veterans Affairs або Chairman, War Veterans Allowance Board, Ottawa, Canada, KIA OP4

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

що вплинули до 12 лютого ц. р.

США:

● Замість квітів на могилу св. п. пл. сен. Тараса Ліськевича з Чикаго друзі і знайомі склали на пластові видання	\$565.00
● 34 Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь з Кінгіру, Сиракюзи-Ютика, із свого заробітку	50.00
Пластприят, Амстердам	40.14
● Пл. сен. Іванна Стойкевич-Ганкевич з родиною, в пам'ять своїх Батьків св. п. Осипа і Вероніки Стойкевичів	25.00
● Члени Пластприяту, Ютика, замість квітів на могилу св. п. Романа Яцківа	25.00
Пл. сен. Ярослав Ганкевич, Чикаго	12.00
Пл. юн. Марко і Юрій Дицьо, Левістон	11.00
● 30 Курінь УПЮ-ок ім. Софії Галечко, гурток "Соловейки", Нью-Йорк, замість квітів на могилу св. п. Еви Дрогобицької, матері їхньої подруги Марусі	
Ст. пл. Марта Гарасовська, Чикаго	6.00
Пл. юн. Христя Стасюк, Вовфало, остача грошей на харчі на 2-денному таборі УПЮ-ок	5.20
Пл. юн. Марко Левицький, Філядельфія	5.00
Пл. юн. Олександр Підвербецький, Скенектеді	4.00
Пл. юн. Рома Біла, Роял Оук	3.00
Пл. сен. Володимир Ерденберггер, Парма	3.00
Пл. сен. Оксана Коропецька, Балтімор	2.00
Пл. юн. Таня Оберишин, К'ю Гарденс	1.00
Пл. юн. Христя Сливозька, Нью-Йорк	1.00
Пл. юн. Андрій і Орест Ганаси, Балтімор	1.00
Пл. юн. Марко Гарасимович, Філядельфія	1.00
Пл. юн. Михайло Винник, Бронкс	1.00
Пл. юн. Оксана Карачевська, Йонкерс	1.00
Ст. пл. Зенон Бурштинський, Чикаго	1.00
Пл. юн. Андрій Реннер, Озон Парк	1.00
Пл. юн. Марко Бах, Рочестер	1.00
Пл. юн. Христина Кий, Валлінгфорд	1.00
Пл. юн. Ліда, Марта і Зенон Сушки, Балтімор	1.00
Ст. пл. Михайло Савчак, Бруклін	1.00
Пл. юн. Ростик Сторожук, Воррен	1.00

США разом

\$775.34

КАНАДА:

● 8-ий Курінь УПЮ-ок ім. кн. Романової, Монреаль, з Різдвяного Базару	50.00
● Инж. Михайло і Ольга Войки, Нусько і Галя Блавацькі, Едмонтон, замість квітів на могилу св. п. Марка Гординського з Чикаго, США	25.00
● 16-ий Курінь УПЮ-ок ім. Цюпи Паліїв, Торонто, з Різдвяного Базару	25.00
● Пл. юн. Петро і Ольга Саварини, Едмонтон, замість квітів на могилу св. п. Петра Форемського з Едмонтону	10.00
● Ст. пл. Іван Гарах, Едмонтон, замість квітів на могилу Бабуні св. п. Ксені Манькут	10.00
Ст. пл. Роман Зазуля, Торонто	10.00
Пл. юн. Зенон і Уляна Трильовські, Порт Коквітлам	6.00
Ст. пл. Ліда і Рома Войки, Монреаль	5.00
● Микола Хархаліс, Торонто, замість квітів на могилу св. п. побратима Семена Лісовця, старшини УСС-ів	5.00
Ст. пл. Петро і Степан Городецькі, Торонто	2.00
Пл. юн. Олег і Рута Лисаки, Монреаль	2.00
Пл. юн. Роман і Євген Космина, Монреаль	2.00
Ст. пл. Юрій Спольський, Торонто	2.00
Пл. сен. Ігор Гриневич, Торонто	1.50
Пл. юн. Галя Бенеш, Торонто	1.00
Ст. пл. Ірина Дичковська, Торонто	1.00
Пл. юн. Мар'яна Кобзан, Ст. Кетерінс	1.00
Пл. юн. Маркіян Лазурко, Кенора	1.00
Пл. юн. Дарія Іваночко, Торонто	1.00
Пл. юн. Дарія і Мирон Ковалики, Торонто	1.00
Канада разом	\$161.50

ІНШІ КРАЇНИ:

● Д-р Б. Томашек, Депто, Н. П. В., Австралія, замість квітів на могили друзів ветеринарів св. п. д-ра Володимира Короля і св. п. д-ра Володимира Помірка	13.00
Пл. юн. Х. Комаринська, Сефтон, Австралія	0.65
Пл. юн. О. Кошарич, Джорґес Голл, Австралія	0.65
Пл. юн. О. і Г. Волошин, Рівервуд, Австралія	0.65
Пл. сен. о. Іван Кіт, Шарлеруа, Бельгія	5.50

Разом інші країни \$20.45

Усі разом \$957.29

● Усім жертводавцям складаємо на цьому місці нашу щирішу подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжати наше видавниче діло.

● Усіх тих, що в цьому році ще не склали своїх датків на пресфонд "Юнака", прохасмо зробити це як найшвидше.

● ХТО ЧЕРГОВИЙ?

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. ТАРАСА ЛІСЬКЕВИЧА
члена Головної Пластової Булави

Друзі і Знайомі склали \$565.00 на пресфонд
пластових видань

по \$25.00 — д-р Р. і С. Крупки, Я. і С. Кульчицькі,
д-р Ю. і Т. Кузичі, д-р І. Мула, д-р Я. і І. Падохи,
д-р О. і Б. Попелі, Я. і Д. Раки, Ю. і І. Яримовичі;
по \$20.00 — О. і О. Атановські, д-р Е. і Р. Войнарів-
ські, Я. Войнарівський, д-р А. і І. Горчинські, д-р М.
і І. Коленські, д-р Я. і Я. Панчуки, В. і М. Попадю-
ки, А. Помірко; \$15.00 — Л. і Р. Залуцькі; по \$10.00
— Р. і Г. Заяці, Р. і Х. Клюковські, О. Когут, Н. і Н.
Кузичі, О. Лобачевська, О. і З. Литвинишини, В. Лит-
вин, А. і П. Матвіїшини, О. Пілецька, Р. Проців, С.
Салик, Р. і М. Смики, П. і О. Турили, Ю. Юринець;
по \$5.00 — Е. Держко, Б. Дмитерко, Р. Дмитерко,
В. Дурбак, М. Кічоровський (у Польщі), І. Клос, С.
Кочій, І. Пежанська, С. і А. Пігути, М. і В. Сідельники.

В пам'ять моїх Дорогих Батьків

св. п.

ОСИПА і ВЕРОНІКИ СТОЙКЕВИЧІВ

у 6-ту річницю смерті Батька
та у 5-ту річницю смерті Мама

складаю \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

пл. сен. ІВАННА СТОЙКЕВИЧ-ГАНКЕВИЧ
з родиною

Замість квітів на могилу

св. п.

МАРКА ГОРДИНСЬКОГО
з Чикаго, США

складасмо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

Инж. МИХАЙЛО і ОЛЬГА БОМКИ,
НУСЬКО і ГАЛЯ БЛАВАЦЬКІ
Едмонтон, Канада

Замість квітів на могилу

св. п.

РОМАНА ЯЦКІВА
великого та щирого приятеля Пласту

складасмо \$25.00 на пресовий фонд "Юнака"

ЧЛЕНИ ПЛАСТПРИЯТУ в Ютіці, Н. М., США

Замість квітів на могили
Друзів ветеринарів

св. п.

д-ра ВОЛОДИМИРА КОРОЛЯ

і

д-ра ВОЛОДИМИРА ПОМІРКА

складаю \$13.00 на пресовий фонд "Юнака"

д-р Б. ТОМАШЕК
Депто, Н. П. В., Австралія

Замість квітів на могилу

св. п.

ЕВИ ДРОГОВИЦЬКОЇ
Матері нашої Подруги Марусі

складаємо \$9.00 на дарункову передплату "Юнака"
для Марусі і \$6.00 на пресфонд "Юнака"

ЧЛЕНКИ 30-го КУРЕННЯ ім. СОФІЇ ГАЛЄЧКО,
ГУРТOK "СОЛОВЕЙКИ", Нью-Йорк, США

Замість квітів на могилу

св. п.

Побратима СЕМЕНА ЛІСОВЦЯ
Старшини УСС-ів

складаю \$5.00 на пресовий фонд "Юнака",
\$5.00 на пресовий фонд "Готуйсь"
і \$5.00 на пресовий фонд "Пластового Шляху"

МИКОЛА ХАРХАЛІС, Торонто, Канада

Замість квітів на могилу

св. п.

ПЕТРА ФОРЕМСЬКОГО

складасмо \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

Пл. сен. ПЕТРО і ОЛЬГА САВАРИНИ
Едмонтон, Канада

Замість квітів на могилу
моєї Бабуні

св. п.

КСЕНІ МАНЬКУТ

складаю \$10.00 на пресовий фонд "Юнака"

Ст. пл. ІВАН ГАРАХ
Едмонтон, Канада

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСТУНИ і ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ "Самопоміч" платить 5¼% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

**ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ
ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!**

Пластуні і пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ**

Свято-Миколаївської Парафії в Торонті

- Кредитівка платить від звичайних вкладів з правом виписувати чеки
- Кредитівка уділяє позики на догідні сплати.
- Урядові години: від 11 год. вранці до 7 веч., а в суботи від год. 10 до 1 по полудні.

7%

ST. NICHOLAS CREDIT UNION LTD.

4 Bellwoods Ave.

Tel.: 366-4529

Toronto, Ont. M6J 2P4

**Друкерія
КИЇВ**
виконує
всю
друкарську
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 90 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

ПЛАСТУНИ Й ПЛАСТУНКИ! З КІНЦЕМ ЛІТА
ПОВЕРНУВШИСЬ ДО ШКОЛИ, БУДЕТЕ ДОВШЕ
ТА ЧАСТІШЕ ПЕРЕБУВАТИ "НА РОЗМОВІ" З
КНИЖКАМИ, ЩОБ ЗДОБУТИ ВМІЛІСТЬ ЧИТАН-
НЯ КНИЖОК ТА МАТИ ПРАВО НОСИТИ ВІДЗНА-
КУ.

ВОЙНАРОВСЬКИЙ

ВЕЛИКИЙ ВИБІР КНИЖОК ЗНАЙДЕТЕ
В НАШІЙ
ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ "ПЛАЙ"

Пишіть і телефонуйте:

"PLY" CO-OP. LTD., 768 Queen St. West

Toronto, Ont., Canada M6J 1E9

Tel.: 363-2748